

Izreka

Članak 34. točku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, priznavanje i izvršenje odluke koju je donio sud države članice a da treća osoba čija prava mogu biti ugrožena tom odlukom nije bila saslušana ne treba smatrati očito protivnim javnom poretku države članice u kojoj se traži priznanje i pravu na pravičan postupak u smislu tih odredbi, u mjeri u kojoj ona pred tim sudom može ostvariti svoja prava.

(¹) SL C 89, 16. 3. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. svibnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Bookit, Ltd protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Predmet C-607/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeće — Članak 135. stavak 1. točka (d) — Transakcije koje se tiču plaćanja i transfera — Pojam — Kupovina kinoulaznica putem telefona ili interneta — Plaćanje debitnom ili kreditnom karticom — Usluge „obrade plaćanja karticom”)

(2016/C 260/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bookit, Ltd

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Izreka

Članak 135. stavak 1. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se izuzeće od poreza na dodanu vrijednost koje je u njemu predviđeno za transakcije koje se odnose na plaćanja i transfere ne primjenjuje na uslugu „obrade plaćanja debitnom ili kreditnom karticom”, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koju provodi porezni obveznik koji je pružatelj te usluge u slučaju kada određena osoba kupuje, putem toga pružatelja, kinoulaznicu koju potonji prodaje u ime i za račun drugog subjekta i koju ta osoba plaća debitnom ili kreditnom karticom.

(¹) SL C 81, 9. 3. 2015.